

“Verwarde man bombardeert Aleppo”, “Helder antwoord Van der Steur verijdeld.” Niets of niemand is veilig voor de satire van *De Speld*. Hoe gaan de makers te werk bij het maken van hun nieuwsparodieën?

JAAP DE JONG

‘Uw vaste prik voor satirische mediakritiek’

Hoofdredacteur Jochem van den Berg over *De Speld*

Op de bovenverdieping van een Amsterdams grachtenpand duiden zo'n vijftien tektschrijvers op geheel eigen wijze het nieuws en actualiteiten. Over Alexander Pechtold: “Meer subtiliteit in nuance wellicht gewenst.” En over het hedendaagse boekenaanbod: “Dit is Pär Filmarsson, de enige Scandinaviër die geen thriller schreef. / ‘Ben er gewoon nog niet aan toegekomen.’”

Zoals Amerika *The Onion* heeft en Vlaanderen *De Rechtzetting*, zo heeft Nederland sinds 2007 *De Speld*. Onder het motto “Uw vaste prik voor betrouwbaar nieuws” bereikt dit satirische online-

magazine maandelijks 1,5 miljoen mensen, vooral jong en hoogopgeleid. De nepnieuwsberichten worden niet alleen gepubliceerd op de website van *De Speld* zelf, maar ook als rubriek in *de Volkskrant* en vroeger *De Pers*, en ze worden uitgezonden op radio en tv.

Patatje Holocaust

Sommige berichten van *De Speld* waren zó realistisch dat ze werden overgenomen door journalisten die niet in de gaten hadden dat ze met satire te maken hadden. Het *Algemeen Dagblad* dacht bijvoorbeeld echt dat Willem van Oranje een moslim was, en *De Telegraaf* geloofde zelfs dat een Zeeuwse snackbar